

dyret er forsikret, forsikringselskabet samtykke foreligger. Er disse betingelser ikke fyldestgjorte, påhviler det dyrlægen omgående at indberette forholdet til politiet.

Stk. 2. Når politiet modtager sådan indberetning, indhentes der snarest erklæring fra en anden dyrlæge, medmindre sagen udelukkende er indbragt for politiet, fordi dyret er forsikret, og forsikringselskabet nu erklærer sig enig i, at dyret aflives, eller at ny dyrlægeerklæring undlades. Kommer politiet ad anden vej til kundskab om, at et sygt eller tilskadekommet dyr befinder sig i en sådan tilstand, at forudsætningerne for dets aflivning i medfør af stk. 1 må antages at foreligge, indhentes der ligeledes erklæring fra en dyrlæge. Endvidere skal i alle tilfælde ejerens erklæring så vidt muligt indhentes, også selvom dyret er anbragt hos en anden. På grundlag af det således foreliggende træffer politiet afgørelse af, hvorvidt aflivning bør finde sted, idet der i bekræftende fald meddeles ejeren eller den, hos hvem dyret er anbragt, skriftligt pålæg herom. Såfremt pålægget ikke omgående efterkommes, sker aflivningen ved politiets foranstaltning.

Stk. 3. Udgiften ved aflivningen påhviler dyrets ejer. Udgiften ved tilvejebringelsen af den i stk. 2 nævnte dyrlægeerklæring påhviler det offentlige, såfremt afgørelsen går ud på, at aflivning ikke skal finde sted, medens den i modsat fald påhviler ejeren eller, hvis sagen udelukkende er forelagt politiet, fordi dyret er forsikret, vedkommende forsikringselskab. Samtlige udgifter kan forskudsvis afholdes af politiet.

Stk. 4. Vedtagelser i forsikringsaftaler, hvorefter der opstilles særlige regler om den forsikredes ret til erstatning, når dyret aflives i medfør af foranstående bestemmelser, er ikke forpligtende for den forsikrede, såfremt han i behørig tid har underrettet vedkommende dyrlæge eller politiet om, at dyret var forsikret.

Almindelige bestemmelser og straffebestemmelser m. v.

§ 16.

Stk. 1. Angående dyrs transport, slagtning, aflivning, mærkning og deres behandling i anden særlig retning kan der gives forskrifter af justitsministeren, ligesom der i politivedtægter kan optages bestemmelser i så henseende.

Stk. 2. Justitsministeren kan derhos med tilslutning af ministeren for landbrug og fiskeri fastsætte forskrifter angående beskaffenheden af hegn for marker eller folde, hvori løsgående heste eller kvæg anbringes.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser angående handel med hunde- og katteskind, herunder om bogføringspligt for opkøbere af sådanne skind.

§ 17.

Stk. 1. Det er forbudt uden politiets tilladelse at drive erhvervsmæssig handel med dyr fra butik eller andet fast forretningssted. Tilladelsen kan til enhver tid tilbagekaldes, såfremt den handlende straffes for overtrædelse af denne lov, eller såfremt dyrene ikke passes og plejes forsvarligt.

Stk. 2. Foranstående bestemmelser finder ikke anvendelse på handel med heste, kvæg, svin, får, geder, kaniner, pelsdyr og fjerkræ.

§ 18.

Stk. 1. Den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforvarsomt, straffes for dyrplageri med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 1 år. Har forholdet haft karakteren af mishandling, er straffen fængsel indtil 1 år, i gentagelsestilfælde 2 år.